

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3289/2020
17.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Врање, чији је пуномоћник Драган Стојанов, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1305/2020 од 24.07.2020. године, у седници одржаној 17.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1305/2020 од 24.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 487/19 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду због престанка потребе за радом запосленог бр. ... од ...2016. године, а тужени је обавезан да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара врсти и степену његове стручне спреме. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 176.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1305/2020 од 24.07.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 487/19 од 03.03.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био запослен на пословима .... са ... степеном стручне спреме у ... служби по уговору о раду од ...2012.

године. Решењем туженог од ...2016. године тужиоцу је отказан уговор о раду, јер је услед нове организације рада смањен број са 4 на 2 извршиоца на пословима које је обављао. Решење о отказу уговора о раду засновано је на одредбама члана 22. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору и члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

По инструкцији Министарства здравља у циљу спровођења рационализације, тужени је 29.01.2016. године донео Правилник о процедури за утврђивање вишка запослених немедицинских радника којим су били утврђени критеријуми за утврђивање вишка запослених по следећем редоследу: - примања по члану домаћинства; - дужина ефективног радног стажа осигурања; - здравствено стање запосленог и чланова његове уже породице; - број деце до 26 година према којима запослени има обавезу издржавања; - услови рада. Правилником о организацији и систематизацији послова донетим 28.03.2016. године, на који је ресорно министарство дало сагласност, предвиђена су 2 радна места портира у немедицинској службу (раније 4 запослена). Дана 09.06.2016. године директор туженог и представник репрезентативних синдиката код туженог закључили су споразум о утврђивању критеријума за решавање вишка немедицинских радника код туженог којим је дужина ефективног стажа утврђена као основни критеријум. Тужени је 27.06.2016. године донео Програм решавања вишка запослених немедицинских радника на који су мишљење дали Национална служба за запошљавање и репрезентативни синдикат туженог. Програмом решавања вишка запослених тужени је предвидео критеријуме за утврђење вишка запослених (основне и допунске) као и изузетке од примене критеријума. Као основни критеријум да ли ће неко бити проглашен технолошким вишком узете су године радног стажа код туженог и раније године стажа, док су као допунски критеријуми узети други параметри. Према основном критеријуму и табели, која чини саставни део Програма за решавање вишка запослених, утврђено је да је тужилац имао 6 година и 12 дана радног стажа у здравственом центру и 9 година, 8 месеци и 6 дана код другог послодавца, па како је тужени изменио број бодова који се примењују код критеријума дужине ефективног радног стажа давањем већег броја бодова за радни стаж остварен у Здравственом центру Врање у односу на стаж код другог послодавца, тужилац је имао мањи број бодова од других запослених на истом радном месту због чега му је престао радни однос.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је оцена нижестепених судова да је отказни поступак незаконит, због чега је тужбени захтев одбијен.

Тужени је супротно препоруци ресорног министарства изменио критеријуме за утврђивање вишка запослених, на тај начин што је као основни критеријум утврђена дужина ефективног радног стажа, при чему је различито (боље) вреднован стаж запослених у ЗЦ Врање у односу на стаж запослених остварен код других послодаваца, чиме је неоправдано дат повољнији третман радницима који дуже раде код туженог, без обзира на њихов социјални положај (породичне и материјалне прилике). Такође, Правилник о систематизацији радних места од 28.03.2016. године не предвиђа услове - врсту и степен стручне спреме за обављање конкретних послова, услед чега је отказ дат лицима са вишим степеном стручне спреме која те услове испуњавају, док је лицима са нижом стручном спремом омогућено да остану на раду. Из тога произлази да решење туженог није донето у складу са поступком из чл. 153-158. Закона о раду, због чега је правилно поништено као незаконито.

Како се садржином ревизијских навода не доводи у питање законитост и правилност побијане пресуде, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић